

Sagen er igen den 9. juni 2004 blevet forelagt Miljøspecialudvalget. Forbrugerrådet kan ikke tilslutte sig, at det kun er såkaldt problematiske anvendelser af stoffer i forbrugerprodukter der omfattes af reguleringen, men finder at alle stoffer i forbrugerprodukter bør være omfattet uanset om de er beregnet til afgivelse eller blot kan afgives. Det økologiske Råd anfægtede i forlængelse heraf formuleringen "skal afgives".

Det økologiske Råd gav endvidere udtryk for at man i forbindelse med den danske holdning til klassificering og mærkning finder det problematisk, at Danmark foreslår en "case by case" klassificering og ikke kræver harmoniseret klassificering for flere fareklasser for alle stoffer.

Dansk Industri stillede spørgsmål ved behovet for i forbindelse med udarbejdelse af kemikaliesikkerhedsrapporter at angive anvendelsesområder. Dansk Industri udtrykte herudover uenighed i synspunktet under dansk holdning om, at man skal kunne kræve sikkerhedsdatablade med udgangspunkt i nationale lister, idet man finder at krav til sikkerhedsdatablade bør være ens i hele EU.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europa Udvalg til orientering adskillige gange forud for rådsmøderne (Konkurrenceevne) og (Miljø). Sidst blev sagen forelagt Europaudvalget var den 25. juni forud for råds-mødet (miljø) den 28.-29. juni.

Europaudvalget har modtaget grundnotat om sagen den 2. februar 2004.

6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om grænseoverskridende fusioner af kapitalselskaber, KOM (2003) 703, endelig.

Nyt notat.

Resumé

Forslaget har en generel målsætning om integration af de europæiske markeder i overensstemmelse med handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser.

Forslaget er fremsat på baggrund af behovet for samarbejde og sammenlægninger mellem virksomheder fra forskellige medlemsstater og har til formål at lette gennemførelsen af grænseoverskridende fusioner mellem kapitalselskaber, der henhører under forskellige medlemsstaters lovgivninger.

Med direktivet indføres der mulighed for en grænseoverskridende fusionsprocedure, hvorved fusionerne mellem selskaber beliggende i forskellige EU-medlemsstater som udgangspunkt underlægges de regler og principper, der gælder for fusioner mellem selskaber beliggende i samme land.

Forslaget er på Konkurrenceevnerådsmødets dagsorden for den 26. november 2004 med henblik på vedtagelse af fælles indstilling.

Det forventes, at forslaget vil kræve lovgivningsinitiativer, der skal supplere de danske regler om national fusion.

1. Baggrund og indhold

1.1. Baggrund

Kommissionen har den 18. november 2003 fremsat sit forslag til direktiv om grænseoverskridende fusioner af kapitalselskaber (10. selskabsdirektiv). Hjemmelsgrundlaget for direktivet er Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, jf. artikel 44, stk. 1, og direktivet skal vedtages med kvalificeret flertal efter fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. artikel 251.

Det fremsatte forslag indgår i handlingsplanen for finansielle tjeneste-

ydelse. I Kommissionens meddelelse om modernisering af selskabsretten og forbedret virksomhedsledelse i EU er forslaget til 10. selskabsdirektiv nævnt som en prioritet på kort sigt i den tilhørende handlingsplan som et af de tiltag, der skal sikre virksomhedernes muligheder for omstrukturering og mobilitet.

Direktivforslaget har til formål at muliggøre grænseoverskridende fusioner og sikre, at national ret i den medlemsstat, hvor selskaberne er beliggende, ikke er en hindring for fusionen.

Forslaget er på Konkurrenceevnerådets dagsorden den 26. november 2004 med henblik på vedtagelse af fælles indstilling.

1.2. Indhold

Direktivforslaget omfatter fusion ved overtagelse og fusion ved stiftelse af et nyt selskab, når mindst to af de deltagende selskaber er stiftet i overensstemmelse med forskellige medlemsstaters lovgivning og har deres vedtægtsmæssige hjemsted, deres centraladministration eller deres hovedafdeling i EF (artikel 1). Direktivets definitioner af fusion er taget fra fusionskattedirektivet (90/434) og svarer umiddelbart til definitionerne i 3. selskabsdirektiv om fusion af aktieselskaber (78/855).

Det kontante udligningsbeløb er dog i henhold til artikel 1 som udgangspunkt på højst 10 %. Det betyder, at aktionærerne i de enkelte deltagende selskaber som udgangspunkt skal vederlægges med aktier. Vederlag i kontanter må højst være 10 % af de enkelte deltagende selskabers nominelle aktiekapital. I 3. selskabsdirektiv er der derimod mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade fusion, hvor det kontante udligningsbeløb overstiger 10 %. Denne undtagelsesmulighed, som er udnyttet i Danmark og en række andre medlemsstater, er alene medtaget i direktivforslaget for de tilfælde, hvor man i national ret i alle de medlemsstater, hvori de deltagende selskaber er beliggende, har udnyttet undtagelsen i 3. selskabsdirektiv. Direktivets mulighed for grænseoverskridende fusion finder derfor kun anvendelse på fusion med et kontant vederlag på mere end 10 % af den nominelle aktiekapital, hvis det tillades i alle de i en konkret fusion involverede nationale regler.

Det fremsatte forslag udvider i forhold til et tidligere fremsat direktiv om grænseoverskridende fusioner anvendelsesområdet for direktivet fra alene at omfatte aktieselskaber til at omfatte kapital-selskaber generelt (artikel 1). Kapital-selskaber defineres i direktivet som selskaber omfattet af 1. selskabsdirektiv (68/151) eller andre selskaber, der har status af juridisk person og har en separat kapital, som alene hæfter for virksomhedens forpligtelser og er omfattet af national lovgivning på de garantivilkår, der er fastsat i 1. selskabsdirektiv. Kapital-selskaber er fx aktie- og anpartsselskaber eller kommanditaktieselskaber.

Der indføres med det foreslåede direktiv en procedure for grænseoverskridende fusion, hvorefter de fusionerende selskaber i de enkelte lande underlægges de principper og regler, der finder anvendelse på fusion mellem selskaber beliggende indenfor samme medlemsstat (artikel 2). Det betyder - uanset direktivets definerede anvendelsesområde - at kun selskaber, der kan fusionere i henhold til national ret i de respektive medlemsstater, også kan fusionere grænseoverskridende, forudsat at de desu-

den er omfattet af direktivets anvendelsesområde. Forslaget er baseret på de procedurer, der er indeholdt i fusionsdirektivet (3. selskabsdirektiv).

Herudover indeholder direktivet bestemmelser, der vedrører fusionens grænseoverskridende karakter i relation til minoritetsbeskyttelse af aktionærer (artikel 2), selskabets beslutning om fusion (artikel 6), kontrol af fusionens lovlighed (artikel 7 og 8), fusionens virkning og gyldighed (artikel 9 og 12) og medarbejdernes medbestemmelse (artikel 14).

Medarbejdernes medbestemmelse

I henhold til Kommissionens oprindelige forslag fandt registreringslandets nationale regler om medbestemmelse anvendelse, hvis mindst et af de deltagende selskaber inden fusionen var omfattet af medbestemmelse. Hvis der ikke i national ret i den medlemsstat, hvor det nye/videreførende selskab skulle registreres, var regler om medbestemmelse, fandt reglerne i henhold til SE-merarbejderdirektivet (2001/86) anvendelse (artikel 14).

Formandskabet har siden fremsat et kompromisforslag, der knytter to betingelser til muligheden for at national ret om medbestemmelse kan finde anvendelse:

- 1) National ret skal fastsætte mindst samme niveau for medbestemmelse, som der udøves i de deltagende selskaber inden fusionen.
- 2) National ret skal give arbejdstagere i driftsenheder, der er beliggende i andre medlemsstater, den samme ret til at udøve medbestemmelse, som de medarbejdere, der er beskæftiget i den medlemsstat, hvor det nye/videreførende selskab skal have hjemsted.

Medlemsstater, der ikke har nationale regler, som opfylder disse to betingelser, fastsætter som udgangspunkt regler for arbejdstagernes medbestemmelse i overensstemmelse med de for fusion relevante regler herom i SE-medarbejderdirektivet (SE-modellen). SE-modellen blev vedtaget som led i introduktionen af Det Europæiske Selskab (SE-selskabet) i 2001 og forsøger - med udgangspunkt i et grundlæggende princip om forhandling mellem ledelse og medarbejdere - at tage højde for forskellene i de enkelte medlemsstaters regler om medarbejdernes ret til medbestemmelse i selskabets ledelse.

Anvendelsen af SE-modellen er i det nuværende kompromisforslag tillempt til grænseoverskridende fusion af nationale selskaber, så langvarige forhandlinger kan undgås. Det kommer særligt til udtryk i følgende to situa-

tioner:

- 1) Ledelsen har mulighed for at bestemme, at nærmere definerede referencebestemmelser skal finde anvendelse. Anvendelse af referencebestemmelserne betyder, at medarbejderne i det nye/videreførende selskab har ret til medbestemmelse, der svarer

til det størst mulige antal i de deltagende selskaber inden fusionen, uden forudgående forhandling.

- 2) Når ledelsen ikke vælger at lade referencebestemmelserne finde anvendelse, skal der nedsættes et særligt forhandlingsorgan i henhold til SE-reglerne. Forhandlingsorganet består af repræsentanter fra medarbejderne og selskabets ledelse. Forhandlingsorganet skal i henhold til SE-modellen som udgangspunkt forhandle sig frem til medarbejdernes medbestemmelse. I det nuværende forslag har forhandlingsorganet dog som en yderligere tillem্পning af SE-modellen mulighed for med et kvalificeret flertal at henvise til allerede eksisterende nationale regler uanset niveauet af medbestemmelse heri.

Direktivforslaget lægger således op til et valg mellem anvendelse af national ret, der eventuelt er ændret for at opfylde de to betingelser hertil, eller anvendelse af den tillem্পede SE-model.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke. Det forventes, at Europa-Parlamentet vil lægge vægt på en høj beskyttelse af medarbejdernes erhvervede rettigheder til medbestemmelse.

Forslaget vil blive behandlet i Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked (ansvarligt udvalg), Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Det tilkendegives i direktivforslaget, at der er behov for EF-lovgivning på dette område. Baggrunden herfor er, at det drejer sig om at skabe et regelsæt, der omfatter fælles elementer, der skal finde anvendelse på transnationalt niveau. På grund af regelsættets omfang og indvirkning træffes sådanne foranstaltninger bedst på EF-plan, hvilket er i overensstemmelse med nærhedsprincippet

Regeringen er enig i Kommissionens fremstilling. Forslaget sikrer med henvisningerne til national ret, at de nationale regler vedrørende fusion i videst mulig omfang finder anvendelse på den del af fusionen, der vedrører nationale selskaber. I lyset af forslagets grænseoverskridende elementer er der med henvisningen i videst muligt omfang taget højde for nationale forskelle.

4. Gældende dansk ret

Fusion mellem danske aktie- og anpartsselskaber er reguleret i lov om aktieselskaber kapitel 15 og lov om anpartsselskaber § 65, der henviser til aktieselskabslovens regler.

Med den generelle henvisning til national ret i artikel 2 finder de relevante bestemmelser i lov om aktieselskaber anvendelse på den del af fusionen, der vedrører selskaber under dansk lovgivning. Udgangspunktet er hermed, at de gældende danske regler om fusion ikke ændres med det fremsatte direktivforslag om grænseoverskridende fusioner.

På enkelte områder vil direktivet på baggrund af fusionens grænseoverskridende element medføre en udvidelse af de danske regler. Denne udvidelse påvirker ikke dansk ret vedrørende fusion mellem selskaber beliggende i Danmark, men skal alene finde anvendelse, når et dansk selskab fusionerer med et selskab, der henhører under en anden medlemsstats lovgivning.

Danmark er en af de mange medlemsstater, hvor fusion mellem selskaber beliggende i forskellige medlemsstater ikke er mulig. Lov om anpartsselskaber og lov om aktieselskaber omfatter alene fusion mellem selskaber registreret i Danmark. Direktivet vil medføre en ændring af disse regler. Ændringen betyder, at fusion mellem danske selskaber og selskaber beliggende i andre medlemsstater vil være mulig, når den pågældende fusion tillades i national ret i alle de medlemsstater, hvor de deltagende selskaber er beliggende. I Danmark skal det således være muligt for aktie- og anpartsselskaber at fusionere grænseoverskridende.

Det kontante udligningsbeløb er i henhold til artikel 1 som udgangspunkt på højst 10 %. I 3. selskabsdirektiv er der derimod mulighed for medlemsstaterne for at tillade fusion, hvor det kontante udligningsbeløb overstiger 10 %. Denne mulighed er udnyttet i dansk ret. Undtagelsen er alene medtaget i direktivforslaget for de tilfælde, hvor man i national ret i alle de medlemsstater, hvori de deltagende selskaber er beliggende, har udnyttet undtagelsen i 3. selskabsdirektiv. Direktivet vil således medføre en ændring af de danske regler. Ændringen betyder, at reglerne om fusion med kontant udligningsbeløb på mere end 10 % ikke finder anvendelse på grænseoverskridende fusion, hvor der i fusionen indgår et selskab fra en medlemsstat, hvor undtagelsesmuligheden i 3. direktiv ikke er udnyttet.

Arbejdstagernes medbestemmelse (artikel 14)

I dansk ret er der regler om medbestemmelse i aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven. Direktivforslaget lægger op til et valg mellem anvendelse af national ret, der eventuelt er ændret for at opfylde de to betingelser hertil, eller anvendelse af den tillempede SE-model. Afhængigt af den endelige udformning af direktivforslagets artikel 14 vil der skulle foretages ændringer i dansk ret med henblik på grænseoverskridende fusion, der

- enten tilpasser danske regler om medbestemmelse, så de opfylder betingelser hertil, og således at de samme regler kan finde anvendelse på både nationale selskaber generelt og nationale selskaber, der har indgået i en grænseoverskridende fusion,
- eller der vil skulle foretages ændringer i henhold til reglerne om SE-selskabet særligt rettet mod den grænseoverskridende fusion.

5. Høring

Forslaget har været i høring i specialudvalget for tjenesteydelser i december 2003, marts 2004 og juni 2004. Overordnet er holdningen til direktivforslaget og nødvendigheden heraf meget positiv. Enkelte af specialudvalgets medlemmer har udtrykt bekymring for, at artikel 14 om medbestemmelse er uhensigtsmæssig og vil have en prohibitiv virkning på grænseoverskridende fusioner. Dette gælder særligt fra Dansk Arbejdsgiverforening og Danmarks Rederiforening. LO ønsker derimod, at der ved medbestemmelse lægges vægt på SE-reglerne og mulighed for forhandling.

6. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

I overensstemmelse med det under punktet om gældende dansk ret anførte kan det forventes, at forslaget vil kræve lovgivningsinitiativer.

Forslaget skønnes ikke at ville få statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det forventes, at et direktiv om grænseoverskridende fusioner vil medvirke til, at selskaber vil få bedre muligheder for at foretage nødvendige omstrukturering på tværs af landegrænser. Direktivet giver mulighed for at samle selskaberne i én organisation, hvilket medfører færre omkostninger og giver nye muligheder for vækst. Forslaget bidrager således efter dansk opfattelse til vækst i det indre marked i overensstemmelse med Lissabon-processen.

8. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Grundnotat er fremsendt til Europaudvalget den 3. december 2003.

7. Kommissionens meddelelse om tekstil- og beklædningssektoren efter 2005 med tilhørende arbejdsdokument fra Kommissionen.

Resumé

På grundlag af en meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Parlamentet m. fl. om fremtiden for tekstil- og beklædningssektoren efter udløbet af WTO-aftalen om afvikling af de mængdemæssige begrænsninger på handlen med tekstil og beklædning har formandskabet efter ønske fra en række medlemsstater forelagt udkast til rådskonklusioner til vedtagelse på Konkurrenceevnerådets møde den 25. og 26. november 2004.

Konklusionerne reflekterer meddelelsens konklusioner, hvorefter Kommissionen vil forfølge og om muligt fremskynde gennemførelse af allerede vedtagne aktioner af industripolitisk og handelspolitisk karakter.

1. Baggrund og indhold

1.1. Kommissionens meddelelse er respons på anbefalingerne i den højniveaugruppe, som Kommissionen selv har foranlediget nedsat til at komme med forslag til, hvad der skal til, for at tekstil- og beklædningsindustrien skal kunne klare sig som en levedygtig og fremgangsrig industri-sektor efter udløbet af ATC (Agreement on Textiles and Clothing, d.v.s. WTO-aftalen om afvikling af de gennem 40 år anvendte kvantitative begrænsninger på handlen med tekstil og beklædning).

Højniveaugruppen bestod/består af repræsentanter fra industrien, handlen, fagforeninger, erhvervsorganisationer og få embedsmænd fra udvalgte EU-lande.

Højniveaugruppens anbefalinger og Kommissionens meddelelse er delt op i en industripolitisk og en handelspolitisk del.

Den industripolitiske del berører traditionelle emner

- forskning og udvikling,
- uddannelse, efteruddannelse/træning og beskæftigelse,
- innovation,
- regionale aspekter.

Desuden behandles konsekvenserne af EU's nye politik for den kemiske industri (REACH) og finansieringsmuligheder for industrien, navnlig små og mellemstore virksomheders finansieringsadgang.

I grænselandet mellem industripolitik og handelspolitik er der anbefalinger om sikring af industriel ejendomsret (IPR) og oprindelsesmærkning og produktindholdsmærkning.

Kommissionens meddelelse indeholder en konstatering af, hvad Kommissionen har til hensigt at gøre som opfølgning på højniveaugruppens arbejde.

I det medfølgende arbejdsdokument specificeres de foreslåede aktioner.

Nogle af forslagene omhandler bedre samarbejde og udveksling af erfaringer. Andre handler om bedre konkurrencemyndighedskontrol med dominerende detailhandelskæder, undersøgelser om finansieringsadgang, oplysning om, hvorledes erhvervet sikrer sine rettigheder intellektuelle ejendomsrettigheder. Kommissionen nævner, at ny lovgivning mod varemærkeforfalskning er under forberedelse.

På det regionalpolitiske område bør landene bl.a. iværksætte specifikke regionale initiativer, der kan imødegå virkningerne af ATCs udløb, vedtage Kommissionens forslag om at reservere bestemte mindre beløb af strukturfondene til særlige formål, promovere og støtte imagekampagner, forstærke og koordinere udnyttelsen af EU's forskning & udviklingsprogrammer med nationale initiativer samt forstærke indsatsen for uddannelse, efteruddannelse og alternativ beskæftigelse.

For så vidt angår Kommissionens egen opfølgning kan den beskrives ved, hvad der ikke skal ske. Kommissionen

- lægger ikke op til forøgede udgifter, men søger alene at optimere udnyttelsen af bestående rammeprogrammer for forskning og udvikling for tb-industrien med dens overvægt af små og mellemstore virksomheder,
- afviser statsstøtte til tb-sektoren og
- afviser særlige regionalektorprogrammer.

Kommissionen

- vil søge at forstærke indsatsen for uddannelse, efteruddannelse og jobskifte gennem de vedtagne programmer, herunder gennem sektororienterede projekter,
- peger på og vil forstærke informationen om bestående finansieringsfaciliteter, herunder gennemførte EU handlingsplaner for området, der vil føre til bedre tilgængelighed af bankfinansiering og aktiekapitaltilførsel (equity finance), og
- vil søge at forstærke beskyttelsen af EU-industriens immaterielle rettigheder.

Videre vil Kommissionen undersøge virkningerne af EU's kemipolitik (REACH) for tb-sektoren.

Kommissionen synes at lægge op til en oplødning af innovationsbegrebet, således at det bliver muligt at statsstøtte tættere på den egentlige produktionsproces gennem en redefinering af, hvad innovation er.

Kommissionen lægger op til et studie af hensigtsmæssigheden af obligatorisk oprindelsesmærkning for importerede produkter.

På det handelspolitiske område lægges der op til

- en hurtigere færdiggørelse af den euro-mediterrane zone med afslutning af en frihandelszone landene i mellem,
- et mere fleksibelt oprindelsesbegreb,
- forbedret markedsadgang (toldsænkninger og afskaffelse af ikke toldmæssige handelshindringer) gennem forhandlinger i DOHA-runden,
- forbedring af GSP-systemet (den særlige ordning med lavere told for en række udviklingslande),
- overvågning af handlen med Kina, og
- fastlæggelse af procedurer for anvendelse af den særlige tekstil- og beklædnings-specifikke beskyttelsesklausul over for Kina.

1.2 Efter ønske fra et stort flertal af medlemslandene har formandskabet fremlagt forslag til rådskonklusioner.

Konklusionerne reflekterer meddelelsens konklusioner, hvorefter Kommissionen vil forfølge og om muligt fremskynde gennemførelse af allerede vedtagne aktioner af industripolitisk og handelspolitisk karakter.

I den industripolitiske del fokuseres på forskning og udvikling, innovation, uddannelse, beskyttelse af virksomhedernes industrielle ejendomsret og samarbejde mellem det offentlige og erhvervslivet og et styrket samarbejde erhvervsvirksomhederne imellem. Vigtigheden af at sikre små- og mellemstore virksomheders adgang til finansiering understreges.

I den handelspolitiske del fokuseres på bedre markedsadgang til 3. lande bekæmpelse af varemærkeforfalskning, fortsættelse af dialogen med handelspartnere som Kina og Indien. Eksistensen af de handelspolitiske instrumenter noteres.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europaparlamentet har endnu ikke fastlagt en holdning til meddelelsen.

3. Nærheds- og proportionalitets princippet

Meddelelsen skelner mellem kommissionstiltag, medlemslandene og erhvervets parter. Regeringen finder, at den således er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet. Tilsvarende gælder for udkastet til rådskonklusioner.

4. Gældende dansk ret

Forslaget berører ikke gældende dansk ret.

5. Høring

Sagen har været i høring hos Tøj og Tekstil, Dansk Textil og Beklædning, SID og Miljøministeriet med svarfrist den 8. november 2004.

Dansk Textil og Beklædning (industrien) ser positivt på den danske indstilling til emnet omkring tekstil og beklædning. Det understreges, at Foreningen ønsker en fair og fri handel indenfor sektoren. Hvis der etableres overvågning af udviklingen i samhandelen med tekstiler, bør den ikke belaste industriens aktører administrativt, idet det er vigtigt, at virksomhederne ikke skal bruge deres tid og ressourcer på administrativt arbejde, når konkurrencen intensiveres yderligere med liberaliseringen af verdenshandelen.

Generelt finder *Textil & Tøj* (handlen), at Kommissionens meddelelse lægger op til mange fornuftige tiltag for at fremme sektorens fremtidige konkurrenceevne. Foreningen har dog betænkeligheder ved en række af de punkter, der nævnes, ikke mindst i det handelspolitiske afsnit. Det findes noget uklart, hvad der menes med en forbedring af GSP-systemet, ligesom løftet om retningslinier for anvendelse af de særlige Kina-safeguard-mekanismer i Foreningens øjne mere ligner en trussel.

Foreningen er stærkt kritisk overfor Kommissionens ideer på mærkningsområdet, hvor man ikke bare vil studere effekterne af en oprindelsesmærkning, men ligeledes agter at arbejde videre med tankerne om etisk mærkning.

Textil og Tøj finder, at eventuelle rådskonklusioner ikke bør indeholde nogen form for accept af fortsættelse af højniveaugruppen, der findes urepræsentativ.

SID finder det vigtigt, at man gennem foranstaltninger vedr. forskning og udvikling, innovation og efteruddannelse kan sikre, at sektoren er på forkant med den teknologiske udvikling, og at der sikres de nødvendige ressourcer til uddannelse og omskoling af medarbejdere, som rammes af arbejdsløshed som følge af liberaliseringen.

SID peger videre på, at handelsliberaliseringen må ske med respekt for arbejdstagerrettigheder og miljøhensyn, og at disse hensyn må indgå på fremtrædende plads i den fortsatte dialog med lande som Kina og Indien.

Endelig finder *SID*, at et vigtigt element i en sådan dialog er en samtidig nøje overvågning af udviklingen i de lande, som kan mistænkes for at se stort på arbejdstagerrettigheder og miljøhensyn.

6. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Der er ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser af Kommissionens meddelelse eller udkastet til konklusioner.

7. **Samfundsøkonomiske konsekvenser**

Der skønnes ikke at være umiddelbare samfundsmæssige konsekvenser af Kommissionens meddelelse eller af udkastet til rådskonklusioner.

8. **Tidligere forelæggelse i Europaudvalget**

Kommissionens meddelelse og udkast til rådskonklusioner har ikke været forelagt Europaudvalget. Udvalget har i forbindelse med rådsmødet (konkurrenceevne) den 27. november 2003 modtaget notat om en tidligere meddelelse om fremtiden for tekstil- og beklædningsindustrien. Notatet er dateret den 3. november 2003.

8. Forslag til forordning om narkotikaprækursorer, KOM(2004) 244 endelig udgave

Nyt notat

Resumé

Kommissionen foreslår en eksisterende forordning om kontrol m.m. af handel mellem EU og 3. lande med narkotikaprækursorer erstattet af en ny forordning. Der foreslås visse ændringer, der primært har til formål, at harmonisere – og på visse punkter øge – kontrollen af handel med disse stoffer.

1. Baggrund og indhold

Rådet vedtog i 1990 forordning 3677/90, der regulerer og overvåger handlen mellem EU og 3. lande med visse stoffer til fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer. Denne – samt den øvrige EU-lovgivning på området – blev i tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemslandene evalueret i 2002. Evalueringen viste, at den gældende lovgivning for handel mellem EU og 3. lande burde forbedres på visse punkter. En af de primære konklusioner var, at indsatsen for – på fællesskabsplan - at forhindre, at syntetiske narkotikaprækursorer når frem til illegale producenter og forhandlere af syntetiske stoffer bør styrkes. Især kontrolsystemet bør tilpasses nye tendenser og mønstre indenfor omdirigering af narkotikaprækursorer.

Kommissionen har med afsæt i evalueringen fremsat forslag til ny forordning (KOM(2004)244), der skal erstatte den eksisterende forordning. Hjemmelsgrundlaget for forslaget er Traktatens artikel 133, hvoraf det fremgår, at Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Forslaget indeholder generelt en stramning af de regler, der allerede gælder omkring kontrol m.v. af erhvervsdrivende, der på en eller anden vis er involveret i import/eksport af narkotikaprækursorer. Dette gælder særligt for importkontrollen med de vigtigste syntetiske narkotikaprækursorer. Der foreslås således indført krav og procedurer for individuelle importtilladelser for disse produkter. Også omkring eksport strammes op i forhold til de regler, der gælder i dag. Samtidig foreslås det, at der indføres en regel om, at der i al dokumentation vedr. en given handel skal anføres selve ordet "narkotikapræcursor", således at disse let kan identificeres.

På en række områder er der i dag forskellig praksis i medlemsstaterne. Dette forsøger forslaget at imødegå ved, at der på fællesskabsplan – via gennemførelsesbestemmelser til forordningen – fastlægges standardbetingelser og –procedurer, der skaber ensartede vilkår for de erhvervsdrivende indenfor EU. Samtidig indføres, at virksomhederne har en pligt til at indberette usædvanlige ordrer m.v. til myndighederne (denne pligt gælder allerede i den interne EU-handel med disse stoffer), ligesom myn-

dighederne (dvs. især Kommissionen) har en pligt til at udarbejde vejledningsmateriale til de erhvervsdrivende for at gøre det lettere for disse at overholde indberetningspligten.

Desuden indeholder forslaget af klarhedshensyn præciseringer af visse af definitionerne, og der er indsat en ny definition vedr. "drop shipments", der dækker de situationer, hvor en erhvervsdrivende alene formidler et salg af prækursorer mellem ikke-EU erhvervsdrivende, uden at prækursorerne på noget tidspunkt befinder sig i EU.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om forslaget.

3. Nærheds- og proportionalitets princippet

Det er regeringens opfattelse, at forslaget er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Dette baseres på, at en mere koordineret og harmoniseret indsats, som den der foreslås, skønnes påkrævet, hvis det skal forhindres, at de pågældende stoffer anvendes til ulovlig produktion af narkotika eller psykotrope stoffer.

4. Gældende dansk ret

Den eksisterende forordning er på enkelte punkter implementeret ved "Lov om fremstilling og handel med visse varer, der benyttes ved ulovlig fremstilling og handel med narkotika og psykotrope stoffer (prækursorer)" (Lov nr. 479 af 30. juni 1993 med senere ændringer).

5. Høring

Forslaget har været i høring hos Told- og Skattestyrelsens toldudvalg, hvor der bl.a. sidder en række erhvervsorganisationer (bl.a. Dansk Industri, HTS, Diko, revisor-foreningerne og Advokatrådet). Der er alene modtaget høringssvar fra HTS, der udtrykte støtte til forslaget.

6. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af forordningen kan indebære, at "Lov om fremstilling og handel med visse varer, der benyttes ved ulovlig fremstilling og handel med narkotika og psykotrope stoffer (prækursorer)" (Lov nr. 479 af 30. juni 1993 med senere ændringer) vil skulle ændres.

Da forslaget indebærer øgede krav til både virksomheder og administrati-

oner om bl.a. import tilladelser, vil der være forbundet visse mindre udgifter med den løbende "drift". Et forsigtigt skøn vil for toldmyndighedernes del være under 1/10 årsværk. Der vil desuden i forbindelse med implementeringen af forslaget og de efterfølgende gennemførelsesbestemmelser blive tale om engangsudgifter til information og igangsætning af nye regler, hvilket skønnes at medføre udgifter på i størrelsesordenen 250-350.000 kr.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Der kan – for de forholdsvis få virksomheder, der er omfattet af regelsættet om narkotikaprækursorer – blive tale om en mindre stigning i de administrative byrder. Dette skyldes primært det nye krav om importtilladelser (der dog kun vil omfatte meget få danske virksomheder) og øgede krav om ”gensidig underretning” mellem myndigheder og erhvervsdrivende f.eks. omkring mistænkelige transaktioner. Desuden vil visse virksomheder, der alene optræder som formidler mellem to virksomheder beliggende i 3. lande, skulle have licens/registreres m.v. Da dette er en nyskabelse vil det – hvis sådanne findes i Danmark – indebære administrative omkostninger for disse virksomheder. Udgifterne forventes afholdt indenfor rammerne af ToldSkats flerårssaftale.

8. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Grundnotat er oversendt 19. maj 2004 (alm.del bilag 1012).

Bilag 1. Gældende dansk ret (rammenotatets afsnit 4) og lovgivningsmæssige konsekvenser (rammenotatets afsnit 8)

Form den danske lovgivning på området. Såfremt der er/ kan blive tale om behov for lovændringer/ ny lovgivning, er dette tillige anført. Ressortmyndigheder findes sidst i bilaget)

Ressort-myndighed	Bestemmelse i	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
Administrativ forenkling (Art. 5)					
JM	Art. 5	§ 2, stk. 2, i bekendtgørelse om EU-advokaters etablering her i landet (etableringsbekendtgørelsen) – EP/Rdir art. 3, stk. 2	Direktivforslagets bestemmelse er inkongruent med kravet efter etableringsbekendtgørelsen, hvorefter værtslandet kan kræve bevis for registrering hos hjemlandets kompetente myndighed, samt at beviset ved fremlæggelsen for den kompetente myndighed værtslandet højst er tre måneder gammelt.		
JM	Art. 6	Rejsplejeloven/Auktionslederloven	Behov for oprettelse af kvikskrænker både fsva. advokater og auktionsledere		
Tilladelser (Art. 9-13)					
JM	Art. 9	§§ 1 ff. i auktionslederloven (L.BK nr. 191 af 9. april 1986)	Direktivforslaget vil kunne indebære, at ordningen vedrørende beskikkede auktionsledere ikke vil kunne opretholdes.		
JM	Art. 9 stk. 3 – til autorisationsord	Bekendtgørelse nr. 201 af 16. april 1993 om beskyttelse af dyr under transport som ændret (delvis direktivimplem.) og bekendtgørelse nr. 208 af 17. juni 1964 om transport af dyr som ændret.	Det må vurderes, hvorvidt det eksisterende tilladelseskrav og betingelser for at opnå tilladelse kan opretholdes.		Vil ruteplaner (tilladelse til transport af dyr) være omfattet af servicedirektivet? Kommissionen har på møde den 14. juli 2004 oplyst, at transportområdet skal undtages fra direktivforslagets anvendelsesområde. Dette ses endnu ikke af teksten, og det er ikke givet om Kommissionen vil undtage området fra hele direktivet eller alene fra oprindelseslandsprincippet.
JM	Art. 9 stk. 3 – til autorisationsord	Lovbekendtgørelse nr. 726 af 9. september 1993 om dyreforsøg med senere ændringer og tilhørende bekendtgørelser (delvis implem.) udkast til forslag til lov om genmodificering og kloning af dyr	Det må vurderes, hvorvidt det eksisterende tilladelseskrav og betingelser for at opnå tilladelse kan opretholdes.		Vil tilladelseskravet være omfattet af servicedirektivet?
JM	Art. 9, 11 og 13	Meddelelse nr. 203 af september 1968 om ny normalpolitivedtægt.	Direktivforslagets bestemmelser om tilladelsesordninger mv. vil kunne have betydning for en række områder, hvor politiet har kompetence til at meddele tilladelser mv.		

Ressort-myndighed	Bestemmelse i lov	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
JM	Art. 13, stk. 4		Retsplejeloven/Auktionslederloven	Bestemmelsen bryder grundlæggende med retsplejelovens regler om beskikkelse af advokater samt auktionslederlovens regler om beskikkelse af auktionsledere.		
TRM	Artikel 10.3 At tilladelse ikke må overlappes allerede er under	betingelser for etablering af nye krav, som udbyderen skal oplyse til i hjemlandet.	Lov om godkendelse og syn af køretøjer (473 af 9. juni 2004) §§ 4 - 9, Bkg 763 af 8. juli 2004 §§ 1 - 4, 7, §§ 11-14, §§ 18-31	Lovgivningen stiller en række krav til omsynsvirksomhed, hvis opfyldelse skal dokumenteres over for sektormyndigheden på området. (Færdselsstyrelsen)		
SIK	Art. 11		Lovbek. nr. 989 af 8. december 2003 om autorisation af elinstallatører mv - samt evt. bekendtgørelser udstedt i henhold til denne	Begrænset varighed af autorisationerne må ændres		Det anmeldte er alene udtryk for en foreløbig vurdering med forbehold for direktivforslagets endelige udformning. Sikkerhedsstyrelsen forbeholder sig en nærmere gennemgang af styrelsens lovgivning på et senere tidspunkt i processen. Endvidere tages forbehold for, hvorledes direktivets mere generelle forpligtelser vil skulle efterleves i Danmark, fx hvori etableringen af kvikskranks kommer til at bestå. Endvidere forekommer omfanget af Sikkerhedsstyrelsens eventuelle forpligtelser som oprindelses-landets tilsynsmyndighed uklart. Eventuelle forpligtelser i medfør af oplysnings-forpligtelserne o.a. kan også få indflydelse på Sikkerhedsstyrelsens lovgivning.
KUM	Art. 9, 1 (b) og behov for krav om	here andre artikler om tilladelser.	Loven om radio- og fjernsynsvirksomhed opererer med krav om tilladelser, jf. § 1.			Det er uklart, hvad der ligger i kravet om, at behovet for en tilladelse skal begrundes med "et tvingende alment hen syn". Det er uklart, om tilladelser til tv falder uden for forslagens anvendelsesområde, idet direktivet om "tv uden grænser" (TWF) muligvis tillader sådanne tilladelser.
KUM	Art. 10, 2 (b-f) s tilladelsesvilkår.	art. 12.1 om krav til	§ 59 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 506 af 10. juni 2004. Bekendtgørelse om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed nr. 104 af 18. februar 2004	Ved udstedelse af tilladelser til lokal radio- og fjernsynsvirksomhed skal det lokale nævns søge at sikre det enkelte lokale område en samlet programvirksomhed af alsidig karakter. Dette er et væsentlig formål med lovgivningen, men udelukker præcise, entydige og objektive tilladelsesvilkår, som giver lige betingelser for alle ansøgere.		Det er muligt, at den danske tilladelsesordning er i overensstemmelse med direktivforslaget, da den er begrundet i ønsket om kulturel mangfoldighed.

Ressort-myndighed	Bestemmelse i lov	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
KUM	Art. 10, 4 om at til hele det nationale område.	tiladelser skal udstedes på det nationale område.	Lovens kapitel 8 og 9	Begrænsninger i tilladelse til radio- og fjernsynsvirksomhed til regionalt og lokalt niveau ville skulle afskaffes.		Det er ikke muligt på grund af de sparsomme frekvensressourcer. Kravene er uhenigtsmæssige i sager om ansøgning til brug af begrænsede naturlige ressourcer (frekvenser) – behandling af sådanne ansøgninger kan indebære meget forskellige tidshorisonter.
KUM	Art. 10, 5 om revidering af tilladelse	til at få tilladelse				
KUM	Art. 13, 4 om tidspunkt for ansøgninger og ikrafttræden ved ændring af tilladelse	frister for behandling og automatisk overskridelse af fristen				
MIM	Art. 9-13 afdeling 13	§ 2	Lov om CO ₂ -kvoter, ændring af kvoteloven som følge af linking-direktivet	Linking-direktivet giver virksomheder mulighed for at opfylde deres kvoteforpligtelser ved at gennemføre projekter i udlandet. Virksomheder, der ønsker at gennemføre sådanne projekter, skal dels have dem forhåndsgodkendt af miljøministeren, og dels skal de resulterende CO ₂ -kreditter også godkendes, inden de kan anvendes under kvoteloven. Endvidere skal virksomheder, der måtte ønske at gennemføre klimaprojekter i Danmark, have dette godkendt. Vil disse godkendelsesordninger blive berørt af servicedirektivet?		
MIM	9-13 + 13		Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 106 af 18.2.2002 om jagttegn	Næppe behov for lovændring (jagt og vildtforvaltningsloven)	§ 40, stk. 4, i jagt og vildtforvaltningsloven	Tvivlsomt om kravet om, at prøvesagkyndige skal beskikkes af Skov- og Naturstyrelsen (bkg § 2) berøres af forslaget. Tvivlsomt om kravet om at våbenkursus kun kan afholdes af en våbenkursuslærer godkendt af Skov- og Naturstyrelsen (bekt § 7, stk. 2) berøres af forslaget. Tvivlsomt om afviklingen af riffelprøver kun kan forestås af Danmarks Jægerforbund (bktg § 12) berøres af forslaget.

Ressort-myndighed	Bestemmelse i direktivet	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
TRM	Artikel 14.1 pkt 1 b) Krav om ophold på område	BK nr. 763 § 2, stk 1 pkt 2), der fastsætter, at virksomheden skal have et fast forretningssted i Danmark	Direktivet definerer "tjenesteudbydere" som "enhver fysisk person, der er statsborger i en medlemsstat, og som udbyder eller udfører en tjenesteydelse, eller enhver <i>juridisk person</i> , der udbyder eller udfører en tjenesteydelse. (Artikel 14.1 pkt 2. FS udhævelse).		
TRM	Artikel 15.2 pkt 1) Kvalifikationskrav for at kunne lede	Lov om godkendelse og syn af køretøjer (473 af 9. juni 2004) § 5 stk 2 pkt 1) Bkg. 763 af 8. juli 2004 § 2 stk 1 pkt 1)	Lovgivningen fastsætter bestemte krav til kvalifikationer for den "teknisk ansvarlige person", som udøver ledelse i omsynsvirksomheden		
TRM	Artikel 15.2 pkt 2) Minimums- eller maksimumspriser	Lov om godkendelse og syn af køretøjer (473 af 9. juni 2004) § 14	§ 14 fastsætter ved lov de maksimumspriser, som omsynsvirksomhederne kan tage		
IM	Art. 14-15	Den danske apotekstlovgivning	såfremt direktivforslaget vedtages i den nuværende form, vil det indebære, at den danske apotekstlovgivning med territoriale begrænsninger, etableringskontrol og prisbindinger vil skulle evalueres på baggrund af betingelserne om ikke-forskelsbehandling, nødvendighed og proportionalitet.		
SIK	Art. 14	Lovbek. nr. 988 af 8. december 2003 om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger - samt evt. bekendtgørelser udstedt i henhold til denne	Sikkerhedsstillelse vil fnt. ikke kunne kræves		
JM	Art. 14, stk. 1	§ 4, stk. 3, i etableringsbekendtgørelsen - EP/Rdir 98/5 art. 5, stk. 3	Direktivforslagets forbud mod diskriminerende krav vil kunne være til hinder for kravet om, at en EU-advokat alene kan give møde sammen med en advokat med en dansk advokatbeskikkelse i retssager, hvor der er pligt til at møde med advokat.		
JM	Art. 14, stk. 1	§ 3, stk. 2, i bekendtgørelse om EU-advokaters tjenesteydelser her i landet (tjenesteydelsesbkg) - Rdir 77/249 art. 5	Direktivforslagets forbud mod diskriminerende krav vil kunne være til hinder for kravet om, at en EU-advokat alene kan give møde sammen med en advokat med en dansk advokatbeskikkelse i sager, hvor der er advokatpligt.		

Ressort- myndighed	Bestemmelse i EU	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
JM	Art. 14, stk. 8		§ 2 i etableringsbekendtgørelsen – EP/Rdir 98/5 art. 3, stk. 1	Der vil kunne være behov for at ophæve kravet om, at en EU-advokat, der ønsker at udøve advokatvirksomhed her i landet, skal lade sig registrere hos Det Danske Advokatsamfund.		
JM	Art. 15, stk. 2, litra b		§ 15 i etableringsbekendtgørelsen – EP/Rdir 98/5 art. 11, stk. 5	Medmindre det gældende forbud imod MDP i advokatbranchen kan retfærdiggøres i overensstemmelse med betingelserne i direktivforslagets art. 15, stk. 3, vil direktivforslaget kunne indebære, at MDP-forbuddet ikke vil kunne opretholdes.		
KUM	Art. 14, 2 om kræver under at man serviceudbydere i medlemsstater.	at, der ikke må stilles, skal tillade en at være etableret i flere	Bekendtgørelse nr. 1174 af 17. december 2002 om radio- og fjernsynsvirksomhed ved hjælp af satellit eller kabel, samt om programvirksomhed ved hjælp af korbølgealternativer. Regler baseret på TWF, art. 2.			Det er uklart, hvordan disse regler forholder sig til jurisdiktionsreglerne i TWF samt i bekendtgørelse nr. 1174, § 2.
KUM	Art. 15, 2 (a) om begrænsning i til med et tvingende	, at territorial ladelser skal begrundes alment hensyn.				Det er uklart, om det med politiske mål om kulturel mangfoldighed udgør et sådant tvingende alment hensyn.
Oprindelseslandsprincip og ændring						
FVM	Art. 16		Lov nr. 281 af 12. maj 1999 med senere ændringer	I § 86 stilles krav om, at kun personer, der har bevilling hertil, må drive selvstændig virksomhed ved førstegangsomsætning af fisk. Dette synes umiddelbart at kunne være et problem, hvis der i en tjenesteyders/sælgers oprindelsesland ikke stilles tilsvarende krav om bevilling. Endvidere anses det for yderst betænkeligt og i praksis svært gennemførligt at skulle kontrollere f.eks. danskeres salg af fisk i et andet EU-land på dette lands territorium. Hertil kommer betænkelighederne mht. evt. strafforfølgning.		
SM	Art. 16		Lov om Social Service	I det omfang, leverance af ydelser skal kunne ske i henhold til principper fastsat uden for landet, vil Servicelovens bestemmelser om, at hjælpen skal tilpasses den enkelte borgeres behov, formentlig skulle tilpasses.		Det er vanskeligt at være mere konkret med hensyn til lovændringer, idet det må antages, at oprindelsesprincippet generelt vil berøre Servicelovens idémæssige grundlag.

Ressort-myndighed	Bestemmelse i direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
TRM	Artikel 16.1: Bestemmelser om, at det oprindelseslandets myndigheder, der er gyldige for virksomhederne		Lovgivningen fastsætter i sin helhed vilkårene for udøvelse af omsynsvirksomhed i Danmark.		Generelt for Artikel 16: Det er uklart, om undtagelserne i Artikel 17, navnlig pkt. 17)
TRM	Artikel 16.2, som henlægger kravene med tjenesteyderen til oprindelseslandet	Lov nr. 473, §§ 7—12, Bkg. §§21-32.	Lovgivningen fastlægger Færdselsstyrelsens beføjelser til at udøve kontrol med omsynsvirksomheder og styrelsens sanktionsmuligheder over for virksomhederne.		jf. ovenfor
TRM	Artikel 16.3 pkt. 2), som forbyder krav om, at tjenesteyderen har fast forretningssted i det land, hvor tjenesteydelsen udføres	Bkg nr. 763 § 2, stk 1 pkt. 2), der fastsætter, at virksomheden skal have et fast forretningssted i Danmark			jf. ovenfor
TRM	Artikel 16.3 b) som forbyder krav om, at tjenesteyderen skal indhente tilladelse		Lovgivningen opererer i sin helhed med et godkendelsesprincip.		jf. ovenfor
MIM	Art. 16	Lov om kemiske stoffer og produkter (L-bkg. nr. 21 af 16. januar 1996) med tilhørende bekendtgørelser, se vedlagte liste	Der tages forbehold for usikkerhed om rækkevidde af oprindelseslandsprincippet og om miljøundtagelsen i artikel 17 Hvis reglen skal forstås således, at kemiske stoffer og produkter, der indgår i tjenesteydelse, der leveres af en anden medlemsstat - alene er underlagt reguleringen i den anden medlemsstat vil det få særdeles omfattende konsekvenser for hele kemikalielovgivningen samt bryde med nogle helt grundlæggende principper for denne regulering. Helt overordnet kan nævnes Kemikalieloven vil skulle ændres således at tjenesteydere fra andre medlemsstater undtages fra regler i kemikalieloven om opbevaring, salg og anvendelse af kemiske stoffer og produkter, herunder ikke mindst anvendelsesbegrænsning af kemiske stoffer og produkter, uddannelseskrav samt krav om godkendelse af pesticider og biocidmidler.	Der findes næppe hjemmel i kemikalieloven	Det bemærkes, at den vidtgående fortolkning som her er anlagt, vurderes at have uacceptable miljø- og sundhedsmæssige konsekvenser for Danmark. Der er en lang række af reglerne, der reflekterer et særligt højt dansk beskyttelsesniveau i forhold til beskyttelse af miljø- og sundhed og/eller som er begrundede i geografiske eller andre nationale forhold, som klima, jord, grundvand, resistens, tilstedeværelse af målarter osv. På grund af den gennemgribende danske regulering af kemikaliemarkedet, der som ofte er mere vidtgående end andre medlemsstaters, vil en regulering som den beskrevne desuden medføre stor skævhed i konkurrenceforholdet mellem danske og udenlandske tjenesteydere.

Ressort-myndighed	Bestemmelse i d	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
MIM	Artikel 16 og art	Artikel 17, nr. 17	Bekendtgørelse nr. 619 af 27. juni 2000 om affald, som gennemfører direktiverne om affald, farligt affald, emballage og emballageaffald samt olieaffald.	Udenlandske tjenesteydere vil på samme måde blive undtaget fra en lang række af de bekendtgørelser, som er udstedt i medfør af kemikalieloven, således alle de bekendtgørelser, hvor der findes danske regler om forbud eller anvendelsesbegrænsning af kemiske stoffer og produkter, fx om forbud mod phthalater i legetøj, creosot, giftige bundmalinger til både, ozonlag nedbrydende gasser etc. Der vil skulle foretages konsekvensændringer i tilgrænsende lovgivning, fx fødevarerlovgivning der fastsætter grænseværdier for restkoncentrationer af pesticider i fødevarer. Kemikalielovens regler om tilsyn mv. vil skulle ændres, bl.a. med henblik på, at der kan ydes tilsyn med at udenlandske tjenesteydere i Danmark overholder hjemlandet regler, samt tilsyn med at danske tjenesteydere i udlandet overholder danske regler.		Tvivl om rækkevidden af undtagelsen i artikel 17, nr. 17 samt om fortolkning af "etablering" i artikel 16.
MIM	Artikel 16 og art	Artikel 17, nr. 17	Implementering af WEEE-direktivet vedrørende affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Direktiv nr. 2002/96/EF	Direktivet er et minimumsdirektiv, som Miljøministeriet er ved at implementere. I det omfang kravene til opbejling af elektrisk eller elektronisk udstyr i Danmark bliver strengere end i andre EU-lande kan tjenesteydere tilbyde at bortskaffe affaldet i et andet EU-land.		Tvivl om rækkevidden af undtagelsen i artikel 17, nr. 17 samt om fortolkning af "etablering" i artikel 16.
MIM	Artikel 17, nr. 17		Jordforureningslovens § 40, § 41 og § 48	Såfremt en tjenesteyder med et andet oprindelsesland undersøger eller oprenser efter jordforureningsloven, vil de danske myndigheders påbud kun skulle overholdes såfremt kravene til oprensning i oprindelseslandet svarer til de danske krav.		Tvivl om rækkevidden af undtagelsen i artikel 17, nr. 17

Ressort- myndighed	Bestemmelse i artikel	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
MIM	Artikel 17, nr. 1	7	Olietankbekendtgørelsen – bekendtgørelse nr. 829 af 24. oktober 1999	Olietankbekendtgørelsen foreskriver udformning af olietanke og installationer i forbindelse med olietanke. Såfremt udenlandske håndværkere udfører installationer, vil bestemmelserne i Olietankbekendtgørelsen ikke skulle overholdes, herunder bl.a. forbud mod samlinger i jord.		Tvivel om rækkevidden af undtagelsen i artikel 17, nr. 17
MIM	Artikel 17, nr. 1	7	Jordforureningsloven § 50 med tilknyttet bekendtgørelse nr. 675 af 27. juni 2000 om anmeldelse af flytning af forurenede jord og jord fra forurenings-kortlagte arealer og offentligt vejareal	Jordforureningslovens § 50 påbyder, at enhver som flytter eller anvender jord udenfor den ejendom, hvor det er opgravet, skal sikre sig, at jorden ikke giver anledning til skadelig virkning på grundvand, menneskers sundhed og miljøet i øvrigt. Såfremt direktivet ikke undtager miljø og dermed jordforureningsloven, bortfalder denne pligt for tjenesteydere med et andet oprindelsesland end Danmark.		Tvivel om rækkevidden af undtagelsen i artikel 17, nr. 17
MIM	Artikel 17, nr. 1	7	Bekendtgørelse nr. 612 af 22. juni 2004 om uddannelse af driftsledere og personale beskæftiget på deponeringsanlæg, som gennemfører direktiv nr. 99/31/EF om deponering af affald	Direktivet er et minimumsdirektiv, som bekendtgørelsen implementerer. Såfremt artikel 17, nr. 17 i Servicedirektivet ikke undtager miljø generelt, og dermed ikke deponering af affald, vil de danske regler for uddannelse af personale på deponeringsanlæg blive sat ud af kraft i forhold til tjenesteydere med et andet oprindelsesland end Danmark.		Tvivel om rækkevidden af undtagelsen i artikel 17, nr. 17
MIM	Artikel 17, nr. 1	7	Bekendtgørelse nr. 637 af 30. juni 1997 om kvalitetskrav til miljømålinger udført af akkrediterede laboratorier, certificerede personer m.v.	Kerniske, mikrobiologiske målinger og prøveudtagning, der udføres som grundlag for myndigheders forvaltningsafgørelser skal udføres som akkrediterede tekniske prøver af et akkrediteret laboratorium. Bekendtgørelsen fastsætter kravene for akkreditering af prøver og laboratorier		Tvivel om rækkevidden af undtagelsen i artikel 17, nr. 17
MIM	Artikel 17, nr. 1	7	Bekendtgørelse nr. 650 af den 29. juni 2001 om deponeringsanlæg som gennemfører deponerings-direktivet	Direktivet er et minimumsdirektiv, som bekendtgørelsen implementerer. Såfremt artikel 17, nr. 17 i Servicedirektivet ikke undtager miljø generelt, og dermed ikke deponering af affald, vil de danske regler, herunder særregler begrundet i vores grundvandsinteresser, blive sat ud af kraft i forhold til tjenesteydere med et andet		Tvivel om rækkevidden af undtagelsen i artikel 17, nr. 17

Ressort-myndighed	Bestemmelse i	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
MIM	Artikel 17, nr. 1	7	I øjeblikket forhandlet et ny direktiv vedrørende batterier og akkumulatører	Direktivet bliver formentlig et minimumsdirektiv på den del, der vedrører affaldsbehandlingen. Såfremt artikel 17, nr. 17 i Servicedirektivet ikke undtager miljø generelt, og dermed dette affald, vil de danske regler blive sat ud af kraft, og laveste fællesnævner i direktivet vil gælde.		Tvivel om rækkevidden af undtagelsen i artikel 17, nr. 17
IM	Art. 17, nr. 16 se præambelbetragtning nr. 42	ammenholdt med direktiv nr. 42	Lov om kunstig befrugning m.fl.			Det må sikres afklaret, at medlemslandene kan opretholde sådanne nationale forbud/restriktioner af moralsk eller etisk karakter på eget territorium uanset at der tale om en fremmed tjenesteyder
EBST	Artikel 16, nr. 8		Bkg. om brandvænsforsanstaltninger for skorstene og ildsteder (bkg. nr. 239 af 27. april 1993)	Der er ikke behov for konsekvensændringer.		Gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. (skorstensfejere).
EBST	Artikel 16, nr. 8		Lov om registrerede arkitekter (Lov nr. 202 af 28. maj 1975 med senere ændringer) og tilhørende administrative forskrifter.	Der er ikke behov for konsekvensændringer.		Gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (arkitekter).
EBST	Art. 17		Byggeloven (lovbkg. Nr. 452 af 24. juni 1998 med senere ændringer) og tilhørende bygningsreglementer	Der er ikke behov for konsekvensændringer.		Der henvises til bemærkningerne statusnoteret s. 5
SIK	Art. 16-17		Lovbek. nr. 989 af 8. december 2003 om autorisation af elinstallatører mv lovbek. nr. 988 af 8. december 2003 om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger	Mulige ændringer af lovenes bestemmelser om installatører fra andre medlemslande		

Resort-myndighed	Bestemmelse i direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
JM		(Uden for området finansielle tjenesteydelser): forbrugeraftalelovens § 29 om straf for overtrædelse af forbud mod uanmodede henvendelser, (§ 6, stk. 1) og af visse oplysningsforpligtelser (§§ 10 og 11) (reglerne om oplysningspligt er en gennemførelse af regler i det generelle fjernsalgsdirektiv (97/7)), men ikke reglerne om sanktioner for overtrædelse	Såfremt direktivet finder anvendelse på de regler i forbrugeraftaleloven, der er offentligretligt sanktioneret, vil en tjenesteyder etableret i et andet EU-land blot skulle overholde sit eget lands regler på området, hvilket bl.a. vil kunne være ensbetydende med, at det ikke – i modsætning til, hvad der er udgangspunktet efter dansk ret, jf. forbrugeraftalelovens § 6, stk. 1, jf. § 29 – vil være ulovligt at rette uanmodet henvendelse til en dansk forbruger vedrørende salg af tjenesteydelser.		Det fremgår af direktivforslagets artikel 2, nr. 2, at direktivet ikke skal gælde for finansielle tjenesteydelser. Det fremgår endvidere af artikel 17, nr. 21, at oprindelseslandsprincippet ikke gælder for tjenesteydelseskontrakter, der indgås af forbrugere, i det omfang de bestemmelser, der gælder for disse kontrakter, ikke er fuldt harmoniseret på fællesskabsplan. Det fremgår imidlertid samtidig af EU-kontorets referat af møde med Kommissionen, at det ikke er klart, om undtagelsen omfatter samtlige aspekter heraf. I det omfang direktivet ikke omfatter finansielle tjenesteydelser, vil forbudet fortsat kunne håndhæves over finansielle tjenesteydere, der handler i strid med de nævnte regler i forbrugeraftaleloven.
JM		Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom § 22 om straf for bl.a. en ejendomsformidler, der overtræder lovens regler om pligt til at oplyse om fortrydelsesretten.	Såfremt direktivet finder anvendelse på de regler i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., der er offentligretligt sanktioneret, vil det bl.a. kunne indebære, at det for en ejendomsformidler etableret i et andet EU-land ikke vil være strafbart at overtræde reglerne om oplysning om fortrydelsesretten.		
JM		Lov om inkassovirksomhed kapitel 6 om tilbagekaldelse af autorisation samt § 29 om straf for overtrædelse af flere af lovens regler om god inkassoskik.	Såfremt direktivet finder anvendelse på de nævnte regler i inkassoloven, vil det muligvis indebære, at autorisationskravene i lovens kapitel 2 ikke i det hele vil kunne opretholdes. Det vil endvidere muligvis kunne indebære, at der over for en inkassovirksomhed etableret i et andet EU-land ikke vil kunne stilles krav om overholdelse af god inkassoskik, herunder f.eks. krav om en forudgående påkravsskrivelse.		
JM		Bekendtgørelse nr. 324 af 6. maj 2003 om halekupering og kastration af dyr	Ifølge bekg. må kastration af kalve kun ske med Burdizzotang, og tilsvarende findes andre bestemmelser om den metode, der kan anvendes ved halekupering.		DG Marked har på et møde den 16. juli 2004 meldt ud, at oprindelseslandsprincippet ikke omfatter de redskaber og metoder, der anvendes til udøvelsen af erhvervet. Anvendelsesområdet for oprindelseslandsprincippet bør præciseres i teksten.

Ressort-myndighed	Bestemmelse i lov	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
JM	16 – oprindelses	Direktivforslaget (oprindelsesprincippet)	Dyreforsøg, en række bestemmelser herunder i bekendtgørelse nr. 687 af 25. juli 2003 om forsøgsdyrs pasning og opstaldning, bekendtgørelse nr. 1016 af 12. december 2001 om kvalifikationskrav til personer, der beskæftiger sig med forsøgsdyr og bekendtgørelse nr. 332 af 18. maj 1990 om fremskaffelse af dyr til forsøg. Udkast til forslag til lov om genmodificering og kloning af dyr			Vil forskning i forsøgsdyr være omfattet af oprindelsesprincippet? Vil fremskaffelsen af forsøgsdyr, deres opstaldning og pasning, samt de krav der stilles til personale, der beskæftiger sig med forsøgsdyr, være omfattet af oprindelsesprincippet?
IFS	Art. 16-19 + art. 34 (oprindelsesprincippet)	Lovbekendtgørelse nr. 699 af 17. juli 2000 af lov om markedsføring, som ændret ved lov nr. 428 af 6. juni 2002, lov nr. 450 af 10. juni 2003 og lov nr. 352 af 19. maj 2004. Flere af markedsføringslovens bestemmelser implementerer EU-regulering. Der er udstedt 12 bekendtgørelser i medfør af markedsføringsloven. Disse udfylder primært loven. Enkelte bekendtgørelser gennemfører dog EU-regulering: Bekendtgørelse nr. 46 af 26. januar 1999 om visse metoder for kvantitativ analyse af tekstilfiberblandinger. Bekendtgørelse nr. 516 af 3. juli 1998 om betegnelse og mærkning af tekstilvarer. Bekendtgørelse nr. 759 af 15. september 1995 om mærkning af materiale anvendt i hovedbestanddele af fodtøj med henblik på salg i detailledet. Der er udstedt 27 bekendtgørelser på prismærkningslovens lovens område. En række af disse er udstedt med hjemmel i konkurrenceloven. Denne hjemmel er senere overført til prismærkningsloven. 9 bekendtgørelser vedrører regler om fakturering af en række forskellige tjenesteydelser af primært håndværksmæssig karakter. De øvrige bekendtgørelser udfylder prismærkningsloven	Bestemmelserne om at det ikke vil være muligt at anvende lovens bestemmelser på markedsføring fra tjenesteydere, der er etableret uden for landets grænser, ligesom bestemmelserne - i modsætning til den gældende retstilstand - også vil skulle anvendes på danske tjenesteyderes adfærd på markeder uden for Danmark. Såfremt oprindelsesprincippet implementeres i en generel lov - svarende til e-handelsloven - vil der ikke være behov for at ændre markedsføringsloven og prismærkningsloven. Oprindelsesprincippet medfører en forpligtelse til at føre tilsyn med tjenesteydere etableret på dansk territorium. I Danmark fører Forbrugerombudsmanden tilsyn med markedsføringsloven primært ud fra hensynet til forbrugerne. Derimod behandler Forbrugerombudsmanden som udgangspunkt ikke sager, der udelukkende er af betydning for konkurrenceforholdet mellem to erhvervsdrivende. Hvorvidt der er behov for at ændre på tilsynet efter Markedsføringsloven afhænger af en afklaring af tilsynspligtens omfang efter tjenesteydelsesdirektivet og forordningsforlaget om myndighedssamarbejde.	Der findes ikke hjemmel i hverken markedsføringsloven eller prismærkningsloven med henblik på at implementere oprindelsesprincippet.	Opmærksomheden henledes på, at direktivforslaget om urimelig handelspraksis, som for så vidt angår markedsføring af tjenesteydelser vil regulere forholdet mellem forbruger og erhvervsdrivende, når der er tale om urimelig handelspraksis, der kan skade forbrugernes økonomiske interesser. Derimod er spørgsmålet om smag, anstændighed og almene samfundsinteresser ikke omfattet af dette direktivforslaget, fordi disse forhold varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat som følge af sociale og kulturelle forskelle, og derfor er vanskelige at harmonisere. Tjenesteydelsesdirektivet vil imidlertid gøre det umuligt for danske myndigheder at gribe ind over for markedsføring, der strider mod anstændighed, hvis markedsføringen stammer fra et andet EU-land.	

Ressort-myndighed	Bestemmelse i	Direktivforlaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
			De øvrige bekendtgørelser udfylder prismærkningsloven eller fastsætter regler for prisoplysninger for tjenesteydelser, eksempelvis er der på pengeinstitutområdet regler om skiltning med tjenesteydelser. Enkelte bekendtgørelser gennemfører EU-regulering, eksempelvis bekendtgørelse nr. 866 af 18. september 2000 om oplysning af salgspris og enhedspris for forbrugsvarer. Lovbekendtgørelse nr. 209 af 28. marts 2000 af lov om mærkning og skiltning med pris m.v. Enkelte af lovens bestemmelser implementerer EU-regulering.			
Tjenestemødtageres rettigheder (Art. 20-23)						
TRM	Artikel 20 pmkt tjenesteyderen skal	a): Forbud mod at skal indhente tilladelse		Som ovenfor		
IM	Art. 23		Lov om offentlig sygesikring	Bekendtgørelse nr. 536 om adgang til tilskud efter sygesikringsloven til varer og tjenesteydelser, der er købt eller leveret i et andet EU-/EØS-land omfatter ikke alle sygesikringsydelser. De eksisterende regler omfatter ikke vederlagsfri almen eller speciallægebehandling for gruppe 1-sikrede, tilskud til psykologbehandling og fodterapi og vederlagsfri fysioterapi, der leveres i et andet EU-/EØS-land. Bekendtgørelsen skal derfor ændres.	Ja, § 15 a i sygesikringsloven	Det er uklart hvorvidt et krav om sikring i gruppe 2, som forudsætning for at kunne opnå tilskud til almen eller speciallægebehandling i udlandet, vil være i overensstemmelse med artikel 23. I benægtende fald skal ændringen af bekendtgørelsen også omfatte tilskud til almen eller speciallægebehandling, der søges af gruppe 1-sikrede i andre EU-/EØS-lande.
IM	Art. 23		Lov om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge	Eventuel behov for ændring af loven, således at der etableres mulighed for, at der kan ydes tilskud til lovens ydelser, når disse leveres i et andet EU-/EØS-land	Nej	Det er uklart i hvilket omfang særlige hensyn, fx til offentligt tilsyn med børn og unge, kan retfærdiggøre, at der ikke gives tilskud til ydelser, leve-ret i et andet EU-/EØS-land.
IM	Art. 23		Lov om tandpleje	Behov for ændring af loven, således at der etableres mulighed for at yde tilskud til visse af lovens ydelser, når disse leveres i et andet EU-/EØS-land	Nej	Det er uklart i hvilket omfang særlige hensyn, f.eks. til opretholdelse af et tilstrækkeligt kvalificeret behandlingstilbud, kan retfærdiggøre, at der ikke gives tilskud til ydelser, der leveres i et andet EU-/EØS-land.

Ressort-myndighed	Bestemmelse i d	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
IM	Art. 23		Lov om gratis vaccination mod visse sygdomme	Behov for ændring af loven, således at der etableres mulighed for at yde tilskud til lovens ydelser, når disse leveres i et andet EU-/EØS-land	Nej	
IM	Art. 23 om godtgørelse af udgifter til lægebehandling	Bestemmelse af udgifter til	Sygehuslovens § 5 g, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 28. august og §§ 17 og 27 i bekendtgørelse nr. 564 af 20. juni 2003 om ret til sygehusbehandling og fødselshjælp m.v.	<p>Bestemmelserne vedr. det udvidede frie sygehusvalg, som giver en patient, der er henviset til sygehusbehandling, ret til at vælge at blive behandlet på et af de sygehuse, klinikker m.v. i Danmark eller i udlandet, som amtsrådene har indgået aftale med, hvis bopælsamtskommunen ikke inden for 2 måneder efter, at henvisningen er modtaget, kan tilbyde behandling ved amtskommunens egne sygehuse eller et af de sygehuse, som amtskommunen samarbejder med eller sædvanligvis benytter. I den forbindelse kan det overvejes om følgende er i overensstemmelse med art. 23: a) at godtgørelse af udgifter til hospitalsbehandling er betinget af, at der forud for behandlingen er indgået en aftale med vedkommende hospital og Amisrådsforeningen og b) om 2-måneders fristen i sygehusloven vil være tilstrækkelig til at opfylde direktivets krav om, at forhåndstilladelse ikke må nægtes, "hvis behandlingen ikke kan gives inden for en frist, der er lægelig forsvarlig". Om direktivforslaget giver anledning til ændringer i sygehusloven, kan endnu ikke endeligt vurderes.</p>		

Ressort- myndighed	Bestemmelse i direktivforslaget	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
				<p>Det afhænger af den endelige ordlyd af forslaget og de videre forhandlingerne om direktivet. Ad a: Ministeriet finder, at der bør lægges vægt, at Amtrådsforeningen ikke kan afslå en aftale, hvis et udenlandsk sygehus eller en udenlandsk klinik ønsker det, idet der dog skal kunne opnås enighed om taksterne. Det hænger sammen med, at den danske sygehuslov sikrer borgerne gratis behandling, og kontant tilskud til sygehusbehandling, hvor patienten selv kan betale en del, kendes således ikke efter loven. Domstolen har tidligere anerkendt, at nationale godkendelsesordninger for behandling i udlandet lovligt kan indeholde visse krav med henblik på at sikre den nødvendige sammenhæng i organiseringen af det nationale sundhedsvæsen, herunder finansiering. Ad b: Ministeriet finder, at det bør tillægges vægt, at 2 måneders-reglen kun bliver aktuel for patienter, der kan tåle at vente i 2 måneder.</p> <p>Patienter, som kræver akut behandling eller behandling inden 2 måneder, bliver der taget hånd om på anden måde, herunder om nødvendigt med tilbud om henvisning til udlandet efter reglerne om livstruende sygdomme (jf. bekendtgørelse nr. 743 af 22. august 2001).</p>		

Ressort- myndighed	Bestemmelse i	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
Udstationering af arbejdsgivere (Art. 24-25)	Artikel 25 – Uds tationering af tredejerstatsborger	stationering af borgere.	Udlændingelovens § 9 a, stk. 1, § 17, stk. 1 og 2, § 19, stk. 1, nr. 1, og bekendtgørelse om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler eller aftale om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EU/EØS- bekendtgørelsen).	Der vurderes ikke at være behov for at foretage ændringer af udlændingeloven. Afhængigt af den nærmere betydning af artikel 25, stk. 1, vurderes der at være behov for at skabe hjemmel i EU/EØS-bekendtgørelsen til at indgive ansøgning om udstedelse af opholdsbevis til de personer, som i henhold til artikel 25 ønsker at indrejse og opholde sig i Danmark udover 3 måneders varighed.	Udlændingelovens § 2, stk. 4, indeholder bemyndigelse for ministeren til blandt andet at fastsætte bestemmelser om gennemførelse af EU's regler om udveksling af tjenesteydelser. (Kun relevant, hvis den nuværende danske praksis, hvorefter udlændinge- myndighederne uden supplerende betingelser af rent ordensmæssige hensyn meddele opholdstilladelse til de pågældende personer, som ønsker at opholde sig i Danmark udover 3 måneder.)	Det fremgår af artikel 25, stk. 1, at udstationeringsmedlemsstaten ikke må kræve indrejse-, udrejse-, opholds- eller arbejdstilladelse af tjenesteyderen eller den af ham udstationerede arbejdstager. Ifølge stk. 2 bevarer medlemsstatene dog mulighed for af ordensmæssige hensyn at kræve visum til kortvarigt ophold (3 måneder). Bestemmelsen omtaler ikke den situation, hvor en tredjejerstatsborger skal opholde sig i udstationeringsstaten udover 3 måneder, herunder om medlemslandene i denne særlige situation af rent ordensmæssige hensyn og som en praktisk foranstaltning vil kunne meddele opholdstilladelse uden herved at stille yderligere materielle betingelser for udstedelsen. Kun såfremt dette ikke vurderes muligt, vil der være behov for at afklare spørgsmålet vedrørende udstedelse af opholdsbevis til den pågældende. Dette sidste vil i givet fald kræve en hjemmel i EU/EØS- bekendtgørelsen. Det bemærkes, at Rådets Juridiske Tjeneste har afgivet en udtalelse om hjemmelsgrundlaget for artikel 25, hvor det anbefales, at stk. 2 udelades, idet hjemmelsgrundlaget for denne bestemmelse er

Ressort-myndighed	Bestemmelse i	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
Tjenesteydernes kvalitet (Art. 26-33)						
IM	Art. 27		Lov om patientforsikring	lovændringer med henblik på indførelse af krav om, at danske sundhedspersoner, der arbejder i et andet medlemsland dækkes af erhvervsforsikringer eller tilsvarende		På sundhedsområdet eksisterer der ikke et generelt forbud mod autoriserede eller andre sundhedspersoners adgang til at reklamere m.v. Der er tvivl om, hvorvidt artikel 29 sammenholdt med præambelbetragtning nr. 64 vil betyde, at det gældende forbud mod TV-reklamer på sundhedsområdet ikke kan opretholdes.
IM	Art. 29		Lov om markedsføring af sundhedsydelser			
EOGS	Art. 30, stk. 3.		Lov nr. 302 af 30. april 2003 om statsautoriserede og registrerede revisorer, der udøver at indeholde krav ifølge 8. selskabsdirektiv nr. 84/253 om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber i EU, implementerer EU-henstillinger om revisorers uafhængighed og kvalitetskontrol.	Bekendtgørelsen fastsætter med hjemmel i loven, at ejendomsformidlingsvirksomhed alene kan organiseres som aktie- eller anpartsselskab. Det antages, at ovenstående betingelser vil kunne være problematiske at opretholde, hvis Servicedirektivet vedtages. Det vil blive nødvendigt at revidere § 7, som vedrører ejendomsrådgiverens særlige rådgiverinteresser, herunder oplysningspligt. Lovens anvendelsesområde er bredere end EU-reguleringen. Den danske revisorlov regulerer al revisors erklæringsafgivelse, medens EU-reguleringen alene regulerer lovpligtig revision. Der kan blive behov for en justering af den danske revisorlov, således at lovens anvendelsesområde bringes i overensstemmelse med EU-reglerne.	Der findes ikke hjemmel med henblik på at implementere samtlige oplysningsforpligtelser i art. 26.	Hvorfor ordningen antageligt vil stride mod art. 9, stk. 1. Det antages, at alene den del af den danske revisorlovgivning, som er i overensstemmelse med EU-reguleringen finder anvendelse uanset servicedirektivets regler. De regler, der alene bygger på dansk lovgivning, vil formentlig ikke kunne håndhæves overfor en EU-revisor, der ønsker at etablere sig eller udøve tjenesteydelser i Danmark i henhold til servicedirektivets bestemmelser.
FS	Art. 26 (oplysningernes kvalitet)		Området er ikke reguleret i dag. Dog skal prisen for enkelte tjenesteydelser, primært på det finansielle område.	Bestemmelsen medfører behov for ny lovgivning evt. i en ny lov om tjenesteydelser.	Der findes ikke hjemmel med henblik på at implementere samtlige oplysningsforpligtelser i art. 26.	

Ressort- myndighed	Bestemmelse i de direktivforslaget	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
FS	Art. 27 (erhvervs- garantier)	forsikringer og faglige	Der findes ikke en generel regulering om erhvervsansvarsforsikringen, -garantier eller lignende. På Forbrugerstyrelsens område findes derimod en særlig regulering af den financielle risiko i forbindelse med forudbetaling af pakkerejser, hvis rejsen ikke kan gennemføres jf. Lov nr. 207 af 14. marts 1997 om en rejsegarantifond, som ændret ved lov nr. 164 af 15. marts 2000 og lov nr. 207 af 29. marts 2004.	Bestemmelsen medfører behov for ny lovgivning evt. i en ny lov om tjenesteydelser.	Der findes ikke hjemmel med henblik på at implementere samtlige oplysningsforplig- telse i art. 27.	

Ressort-myndighed	Bestemmelse i d	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
FS	Art. 28 (Eftersal	garanti)	Markedsføringslovens § 4, stk. 2, har følgende ordlyd: "Ydes der garanti, skal den erhvervsdrivende på klar og tydelig måde informere forbrugeren om dens indhold og give de oplysninger, der er nødvendige for at gøre garantien gældende. Endvidere skal den erhvervsdrivende på en klar og tydelig måde oplyse, at forbrugeren ufravigelige rettigheder efter lovgivningen ikke berøres af garantien. Efter anmodning skal den erhvervsdrivende udlevere garantien skriftligt. Skriftlige garantier skal være affattet på dansk."	Markedsføringslovens § 4, stk. 2, kræver ikke i sig selv, at tjenesteyderen på modtagerens anmodning oplyser om der findes en garanti, men det vurderes at være i strid med mfl § 1 om god markedsføringsetik, hvis sådanne oplysninger ikke foreligger eller besvares på forespørgsel, jf. "minimumskrav til Garantiers indhold" i Forbrugerombudsmandens garantivejledning af 19. juni 2003. Derimod fremgår det ikke udtrykkeligt af markedsføringslovens § 4, stk. 2, at oplysningerne om garantiens indhold skal fremgå af tjenesteyderens informationsmateriale, hvorfor det vil være nødvendigt at ændre markedsføringsloven eller evt. indsætte bestemmelsen i en generel lov om tjenesteydelser.	Der findes ikke hjemmel med henblik på at implementere samtlige oplysningsforpligtelser i art. 28.	
FS	Art. 29 (Lovregul kommercielle ko	lerede erhvervs kommunikation)	Der findes ikke på Forbrugerstyrelsens område generelle forbud mod lovregulerede erhvervs kommercielle kommunikation.	Bestemmelsen medfører ikke behov for lovændringer på Forbrugerstyrelsens område.		
FS	Art. 32 (bilæggel	se af tvister)	F.s.v.a. fjernsalg skal der i medfør af lov nr. 451 af 9. juni 2004 om visse forbrugerretter § 11, stk. 1, nr. 1 gives oplysning om den erhvervsdrivendes navn og fysiske adresse. Bestemmelsen gælder imidlertid kun fjernsalg.	Bestemmelsen medfører behov for ny lovgivning evt. i en ny lov om tjenesteydelser.	Der findes ikke hjemmel med henblik på at implementere samtlige oplysningsforpligtelser i art. 32.	
JM	Art. 26		Retsplejeloven/Auktionslederloven	Behov for ændring af auktionslederens og advokaters oplysningspligt, herunder pligt til at oplyse pris på ydelse.		
JM	Art. 27		§ 6, stk. 1, i etableringsbekendtgørelsen – EP/Rdir 98/5 art. 6, stk. 3	Behov for ændring af kravet om at EU-advokater skal have en forsikring, der svarer til (er ækvivalent) med den forsikring, danske advokater har pligt til at tegne.		
JM	Art. 26, 28 og 32			Hvis direktivforslaget vedtages i sin nuværende form, vil der formentlig skulle indføres regler om en <i>generel</i> pligt (dvs. ikke kun ved forbrugerretter indgået på en bestemt måde, f.eks. ved fjernsalg) for tjenesteydere til at give tjenestemodtageren en række oplysninger om tjenesteyderen selv og dennes virksomhed mv.		

Ressort-myndighed	Bestemmelse i direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
JM	Art. 29	<p>(Uden for området af finansielle tjenesteydelser): Forbrugeraftalelovens § 6 om (som udg.pkt.) forbud mod uanmodede henvendelser til forbrugere og markedsføringslovens § 6 a om forbud mod henvendelser til forbrugere og erhvervsdrivende på bestemte måder (MFL henhører under Forbrugerstyrelsen). Overtredelse af begge bestemmelser er strafbelagt. - (gennemførelse af minimumsbestemmelse i art. 10 i det generelle fjernsalgsdirektiv (97/7) og - f.s.v.a. markedsføringslovens § 6 a, stk. 2, om elektronisk kommunikation - af art. 13 i teledatabeskyttelsesdirektivet (2002/58)).</p>	<p>Hvis direktivforslaget vedtages i sin nuværende form, vil medlemsstatene i medfør af art. 29 skulle ophæve generelle forbud mod lovregulerede erhvervs kommercielle kommunikation, dvs. enhver form for kommunikation, der har til formål at fremme afsætningen af varer eller tjenesteydelser, jf. nærmere definitionen i artikel 4, nr. 14. De gældende danske regler om forbud herimod vil muligvis ikke kunne opretholdes over for "lovregulerede erhverv" uden for det finansielle område.</p>		<p>Bestemmelsen synes ikke at harmonere godt med art. 10 i det generelle fjernsalgsdirektiv (97/7), hvorefter en leverandørs anvendelse af opkaldsautomat og telefax kræver forudgående samtykke fra forbrugeren, og hvorefter andre fjernkommunikationsteknikker (f.eks. telefon og brev) kun må anvendes, hvis forbrugeren ikke klart har modsat sig. Bestemmelsen synes heller ikke at harmonere med art. 13 i teledatabeskyttelsesdirektivet (2002/58), hvorefter henvendelse via automatisk opkaldsmaskine, telefax eller elektronisk post som udgangspunkt kun kan tillades over for abonnenter, der forudgående har givet deres samtykke. I det omfang direktivet ikke omfatter finansielle tjenesteydelser, vil forbudet fortsat kunne håndhæves over finansielle tjenesteydere, der handler i strid med de nævnte regler i forbrugerftaleloven og markedsføringsloven.</p>
JM	Art. 33	<p>Bekendtgørelse nr. 218 af 27. marts 2001 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister .</p>	<p>Plikt for medlemsstatene til på anmodning at fremsende oplysninger om straffedømme, administrative eller disciplinære sanktioner i medfør af forslags artikel 33 vil kunne nødvendiggøre ændringer af de gældende regler om registreringer, videregivelse af oplysninger mv. i Kriminalregistret.</p>		

Ressort- myndighed	Bestemmelse i d	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
Kontrol (Art. 34-38)						
IM	Art. 34-37		Lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse			For så vidt angår sundhedspersoner, der leverer tjenesteydelser i et andet land – f.eks. Danmark, er det uklart dels hvorvidt danske myndigheder vil kunne udøve de nødvendige tilsyns- kontrolbeføjelser, dels hvorvidt og i hvilket omfang de pågældende sundhedspersoner og de konkrete ydelser er omfattet af oprindelseslandsprincippet i artikel 16 eller en eller flere af de generelle undtagelser hertil, jf. artikel 17.
IM	Art. 34 og 16		Lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.fl.	I det omfang oprindelseslandsprincippet kommer til at finde anvendelse på sundhedsområdet, vil det indebære behov for lovændringer med henblik på at sikre, at påbud m.v. der kan udstedes af Sundhedsstyrelsen, også vil kunne grund for påbuddet, er foretaget uden for dansk territorium – og uanset om den pågældende handling/adfærd er eller ikke er underlagt påbud/straf m.v. i det andet land.		
FS	Art. 35-37 (gens)	dig bistand)	Der findes ikke dansk regulering på området.	Der er ikke behov for at gennemføre ny lovgivning på området, da direktivet er direkte anvendeligt for medlemsstaternes myndigheder.		
Henvisninger til flere artikler						
FVST	Art 5, 7-11, 13-1	6, 20, 21, 29	Dyrlægeoven nr. 433 af den 9. juni 2004 samt direktivene: 78/1026/EØF og 78/102/EØF implementeret i bek. 246 af 18/4 1991	Ingen behov for ny lovgivning		
FVST	art 22, 24, 25, 27	-30, 32, 34; 35		Bestemmelserne vurderes til ikke at være relevante for dyrlæger		

Ressort-myndighed	Bestemmelse i d	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
EOGS	Art. 9, stk. 1, A) c. Art. 14, Art. 15	10, stk. 2, a, b og c, stk. 2, b, c og d.	Lov om omsætning af fast ejendom, lov nr. 453 af 30. juni 1993 samt bekendtgørelse om udøvelse af ejendomsformidlingsvirksomhed i selskabsform, nr. 996 af 14. december 1993.	§§ 8 og 25 i LOFE regulerer adgangen til at drive ejendomsrådgivervirksomhed. Ejendomsrådgivervirksomhed må kun drives af hhv. registrerede ejendomsrådgivere, advokater og pengesluttiter. Hertil kommer, at kun disse personer/selskaber må have ejerinteresser i ejendomsformidlingsvirksomhed. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et offentligt register over ejendomsrådgivere. En af betingelserne for at blive registreret som ejendomsrådgiver er, at man har bopæl her i landet		Det skal nævnes, at der pt. arbejdes på en ændring af LOFE. Ved denne lovændring er det ikke utænkeligt, at nogle af de bestemmelser, som antages at være i strid med direktivet ændres. Således er man i øjeblikket ved at undersøge, om det vil være muligt at fjerne visse af de bestemmelser, som relaterer sig til ejerskab. Imidlertid er det på nuværende tidspunkt ikke afklaret, i hvilket omfang disse bestemmelser vil kunne udgå. Dog skal det nævnes, at LOFE efter den påtænkte lovændring formentlig (stadig) vil indeholde krav, som er forbudte i henhold til Service direktivets art. 10, stk. 2, a, b og c samt art. 14.
EOGS	Art. 9, stk. 1, A) c.	15, stk. 2 c.	§ 12 i lov nr. 302 af 30. april 2003 om statsautoriserede og registrerede revisorer	I den danske revisorlov stilles der krav om at majoriteten af såvel indskudskapital som af stemmerettighederne indehaves af danske statsautoriserede henholdsvis registrerede revisorer, ligesom der stilles krav om, at ledelsen i en revisionsvirksomhed for et flertals vedkommende, skal udgøres af danske statsautoriserede henholdsvis registrerede revisorer. I henhold til EU-reguleringen stilles der alene krav om, at majoriteten af stemmerettighederne skal indehaves af revisorer, der i henhold til 8. direktiv kan udøve lovpligtig revision. For så vidt angår ledelsen stiller EU-reguleringen alene krav om, at denne for flertallets vedkommende skal udgøres af EU-revisorer. Det kan blive nødvendigt at bringe den danske revisorlovs bestemmelser om ejerskab og ledelse i en revisionsvirksomhed i overensstemmelse med EU-reglerne herom.		Det antages, at de danske regler i den danske revisorlov, hvorefter majoriteten af ejer-, stemmerettigheder og ledelse skal udgøres af danske revisorer ikke kan opretholdes overfor en EU-revisor, der ønsker at etablere sig eller udøve tjenesteydelser i Danmark i henhold til servicedirektivet.

Ressort- myndighed	Bestemmelse i	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
JM	Art. 9, 10, 11, 14		Lov om inkassovirksomhed, kapitel 2 om autorisation	Inkassoloven indeholder krav om en særlig autorisation for inkassofirmaer (lovens kapitel 2). Det vil nærmere skulle overvejes, om de danske krav til udløvelse af inkassovirksomhed er i overensstemmelse med direktivets bestemmelser om vilkår for tilladelser mv.		
JM	Art. 9-13 Art. 16	-19	Lov om svangerskabsafbrydelse og fosterreduktion	Efter udløbet af 12. svangerskabsuge kræves tilladelse (samråd oprettet af justitsministeren), og indgrebet kan kun foretages af læger på offentlige sygehuse. Det er sygehusets (sygehusafdelingens) overlæge, der afgør, om 12. ugers fristen er udløbet. Direktivforslagets artikel 9 og 16 vil som udgangspunkt betyde, at loven må ændres for så vidt angår dens krav om tilladelse samt om, at indgrebet skal foretages på offentlige sygehuse.		Spørgsmålet er, om området kan anses som undtaget fra oprindelseslandsprincippet i medfør af direktiv om gensidig anerkendelse af erhvervsretlige kvalifikationer. I så fald vil kontrollen med sundhedspersoner samt håndhævelsen af dansk lovgivning på området i stedet være underlagt et værtslandsprincip. Det findes afgørende, at spørgsmålene om, hvornår der lovligt kan foretages abort, sterilisation og kastration alene afgøres efter dansk lovgivning, når indgrebene sker i Danmark.
JM	Art. 9-13 Art. 16	-19	lov om sterilisation og kastration	Sterilisation af kvinder under 25 år kræver som udgangspunkt tilladelse (samråd oprettet af justitsministeren). Kastration kræver i alle tilfælde tilladelse (justitsministeren). Med mindre ordningen findes at opfylde betingelserne i artikel 9, stk. 1, vil loven skulle ændres i medfør af servicedirektivet.		Samme bemærkninger som til lov om svangerskabsafbrydelse
JM	Art. 2, 5, 6, 9, 13	, 14 og 16	§ 23 i lov om politiets virksomhed samt administrative forskrifter vedrørende forlystelser	Direktivforslaget vil på forlystelsesområdet indebære, at en række betingelser for at drive forlystelser i Danmark vil skulle lempes/ophæves.		
KUM	Art. 19, 1 c) om til oprindelsesland til beskyttelse af sammenholdt med bistand.	individuelle undtagelser dsprincipippet i forhold mindrerige, id art. 37 om gensidig				Dansk lovgivning indeholder de samme regler som TWF. TWF indeholder i art. 2a en række regler om procedurer i forbindelse med afgørelse af tvister om reglerne om beskyttelse af mindreårige. De procedureregler, der er fastlagt i tjenstedirektivets art. 37, synes ikke at være i fuld overensstemmelse med TWF-regler – spørgsmålet er så, hvilke regler, der skal være gældende.

Resort-myndighed	Bestemmelse i d	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
EBST	Artikel 14 og 15	samt 16 og 17	Bekendtgørelse om om anvendelse af OPP, partnering og nøgleløn (bkg. Nr. 1135 af 15. december 2003)	Der vil næppe være behov for konsekvensændringer, se dog kommentarerne.		Krav om nøgleløn vil næppe falde ind under kategorierne i artiklerne 14 og 15, men vil muligvis være i strid med oprindelseslandsprincippet.
EBST	Artikel 14 og 15	samt 16 og 17	AB92, ABT93 og ABR 89	Der vil næppe være behov for konsekvensændringer, se dog kommentarerne.		Standardkontrakter for bygherrens aftaler med entreprenører og rådgivere. Kontraktbestemmelserne vurderes ikke at falde ind under artiklerne 14 og 15, men vil muligvis være i strid med oprindelseslandsprincippet.
EBST	Artikel 14 og 15	samt 16 og 17	Bekendtgørelse om kvalitetsikring af byggearbejder (bkg. nr. 202 af 23. marts 2004)	Der vil næppe være behov for konsekvensændringer, se dog kommentarerne.		Krav til bygherret og entreprenør og rådgivere om kvalitetsikring i byggeriet. Kravene vurderes ikke at falde ind under artiklerne 14 og 15, men vil muligvis være i strid med oprindelseslandsprincippet.
EBST	Artikel 14 og 15	samt 16 og 17	Cirkulære om pris og tid på bygge- og anlægsarbejder m.v. (cirk. Nr. 174 af 10. oktober 1991 med senere ændringer).	Der vil næppe være behov for konsekvensændringer, se dog kommentarerne.		Krav til indholdet af bygherrens krav til kontrakter med entreprenør. vurderes ikke at falde ind under artiklerne 14 og 15, men vil muligvis være i strid med oprindelseslandsprincippet.
MIM	9-13 + 16		Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 925 af 8.11.1994 om erhvervsrettet konservering af visse dyrearter	Næppe behov for lovændring (jagt og vildtforvaltningsloven og naturbeskyttelsesloven)	§ 10 i jagt og vildtforvaltningsloven	Tvilsomt om kravet om autorisation til virksomheder der foretager erhvervsrettet konservering af dyrearter omfattet af bekendtgørelse nr. 925 berøres af forslaget. Følgende EU-retsakter er berørt: EF's fuglebeskyttelsesdirektiv: Rådets direktiv af 2. april 1979 (79/409/EØF) EF's Habitatdirektiv: Rådets direktiv af 21. maj 1992 (92/43/EØF) Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 (Washingtonkonventionen/CITES)

Ressort- myndighed	Bestemmelse i	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
Erhvervs- og Selskabsstyrelsen			<p>Lov om næringsbrev til fødevarerbutikker, lov nr. 486 af 9. juni 2004 samt lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed, lov nr. 487 af 09/06/2004</p>			<p>Der er tvivl om, hvorvidt restaurationslovens krav om fast forretningssted (§ 6, stk. 1) påvirkes af direktivets art. 16.3, og om kravet i givet fald er undtaget i kraft af art. 17, nr. 17. Der er desuden tvivl om lovens krav om lejlighedstilladelse m.v. (§ 22).</p> <p>Der er endvidere tvivl om betingelserne til tilladelsesordninger i direktivets kapitel 2 skal fortolkes så indskrænkende, at næringsbrev til restauration (lovens § 3, inkl. ændringen om udvidet næringsbrev, der træder i kraft 1. juli 2005) falder udenfor. Der er tillige tvivl om kravet om bestyrere og godkendelse af disse (§§ 8 og 15).</p> <p>Til orientering kan oplyses, at kravet om næringsbrev til det faste forretningssted og udpegelse af en bestyrer/daglig leder tjener til at sikre, at politiet har kendskab til virksomhedsudøvelsen og personkredsen bag. Næringsbrevet er desuden grundlag for adgang til alkoholudskænkning og natåbent. Systemet opretholdes af ordens- og ædruelighedsmæssige årsager, ligesom politiet også har betydning for at undgå misbrug af stillingen som restauratør til kriminelle formål.</p> <p>Det skal understreges, at såfremt kravene om politiets forudgående inddragelse samt registrering i den database, der introduceres med det udvidede næringsbrev, ikke kan opretholdes, vil det give anledning til betydelige politiske problemer.</p>

Ressort-myndighed	Bestemmelse i lov	Direktivforslaget	Danske love og bekendtgørelser på området	Eventuelle konsekvenser for dansk lovgivning	Hjemmel	Kommentarer i øvrigt
Eksport Kredit Fonden			<p>Lovbekendtgørelse nr. 913 af 09/12/1999 "Bekendtgørelse af Lov om Dansk Eksportkreditfond m.v."</p>	<p>Ingen konsekvenser. Lovgivningen ligger udenfor forslaget's anvendelsesområde, da direktivet ikke finder anvendelse på finansielle tjenesteydelser jf. direktivforslagets art. 2, nr. 2. Eksport Kredit Fonden må jf. § 1 og § 2, stk. 4 i Lov om Dansk Eksportkreditfond m.v., karakteriseres som udførende finansielle tjenesteydelser jf. art 2, litra b i direktiv 2002/65/EF (1 direktivforslaget refereres til den anvendte definition i dette direktiv)</p>		
			<p>Lov nr. 499 af 31/05/2000 "Lov om ændring af lov om erhvervsfremme og lov om Dansk Eksportkreditfond m.v."</p>	<p>Ingen konsekvenser. Se begrundelse i felt ovenfor.</p>		
			<p>Bekendtgørelse nr. 167 af 22/03/1999 "Bekendtgørelse om ikrafttræden af EF-direktiv om harmonisering af de væsentligste bestemmelser vedrørende eksportkreditforsikringsdækning af mellem- og langfristede forretninger".</p>	<p>Ingen konsekvenser. EU-følge lovgivning</p>		
			<p>Bekendtgørelse nr. 98 af 08/02/2001 "Bekendtgørelse om administration af lov om Dansk Eksportkreditfond m.v."</p>	<p>Ingen konsekvenser. Se begrundelse i felt øverst</p>		

